

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 584

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΜΠΡΗΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ. — Μετάφρασις Α. Β.

ΔΥΟ ΔΗΜΟΝΗΘΕΝΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.
ΣΑΙΣΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν. Δαμιράλη.

ΘΩΜΑΣ ΔΟΝΑΔΕΩΝ ὑπὸ τῆς Κας Ἀρσινόης Καπλανίδου.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ. Μῦθος Κριλῶφ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθη ἄρτι ἡ ἐπετηρίς τοῦ ἐν Παρίσιος συλλόγου πρὸς ἐμφύχασιν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ, διὰ τὸ ἔτος 1885. Πλὴν τοῦ διοικητικοῦ μέρους, περιέχει μακρὰν τριακοσισέλιδον περίπτω πραγματείαν τοῦ Ἰωάννου Ψυχάρη, τὰ καὶ ἐν ἰδίῳ τεύχει ἐκδοθέντα *Δοκίμια ἱστορικῆς γραμματικῆς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης*, καὶ βιογραφίαν τοῦ Em. Egger, γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ μαρκησίου Queux de Saint-Hilaire μετὰ πληρεστάτου βιβλιογραφικοῦ πίνακος πάντων τῶν ἔργων τοῦ αἰδίου ἑλληνιστοῦ, συνηχθέντος ὑπὸ τῆς χήρας αὐτοῦ. — Σὺν τῇ Ἐπετηρίδι ἐξεδόθησαν καὶ τρία φυλλάδια τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συλλόγου ἐκδιδόμενων *Ἑλληνικῶν μνημείων* (Monuments grecs) περιέχοντα τὰς ἐπομένους πραγματείας: α') Περὶ τινος κεφαλῆς ἐκ μετόπης τοῦ Παρθενῶν, ἀποκειμένης ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Δούβρου, ὑπὸ Ant. Héron de Villefosse. — β') Περὶ λευκῆς ληκύθου τοῦ μουσεῖου τοῦ Δούβρου, ἐν ᾗ ἀπεικονίζονται δύο μαχόμενοι ἄνδρες. — γ') Περὶ ἐγγράφων ἀναθηματικῶν πινακιδῶν εὐρεθέντων ἐν Κορινθίῳ καὶ ἀποκειμένων ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Δούβρου, καὶ δ') Περὶ τινων ἀπεικονίσεων νηῶν ἐν ἀρχαίοις ἀγγείοις τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Α. Cartault.

— Ἐν τῷ τεύχει τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος «*ΙΘ'* Ἐκατονταετηρίδος» (Nineteenth Century) ἰδημοσιεύθη τὸ πρῶτον μέρος νέας συγγραφῆς τοῦ Γιάδστον περὶ τῶν Ὀλυμπίων Θεῶν. (The greater Gods of Olympus). Τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος πραγματεύεται περὶ τοῦ Ποσειδῶντος.

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν An Easter Vacation in Greece αἱ ἐν Λοιδίνῳ ἐκδοταὶ Macmillan θὰ δημοσιεύσωσι προσεχῶς ἔκθεσιν τῆς περιηγήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐν Καταβρυγίᾳ καθηγητοῦ Sandys, γενομένης κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ περιέχῃ πλὴν τοῦ ἡμερολογίου τῆς περιηγήσεως καὶ δύο πραγματείας, ἥτοι περὶ τῶν εἰς περιηγήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὴν τοπογραφίαν αὐτῆς ἀναγομένων βιβλίων καὶ περὶ τοῦ δρομολογίου τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν σιδηροδρόμων, πλὴν τούτων δὲ καὶ πίνακα τῆς Ἑλλάδος καὶ χωρογραφικὸν πίνακα τῆς Ὀλυμπίας.

— Ἐν Ὁξονίᾳ διδασκῆσεται προσεχῶς ὑπὸ φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ *Ἀλχηστis* τοῦ Εὐριπίδου.

— Ἐξεδόγη κατ' αὐτὰς ἐν Παρίσιος ὑπὸ τοῦ ναυάρχου

Jurien de la Gravière σύγγραμμα περὶ τῶν πειρατῶν τῆς Βαρβαρίας καὶ περὶ τοῦ τουρκικοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ Σολιμάν τοῦ μεγάλου.

— Ἐκδίδεται προσεχῶς παρὰ τῶν ἐν Λειψίᾳ ἐκδότῃ Wilhelm Friedrich νέον περὶ Ἑλλάδος ἔργον, οὐ συγγραφεὺς εἶνε ὁ Δρ Hans Müller ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἑλληνικαὶ περιηγήσεις καὶ μελέται*» (Griechische Reisen und Studien). Ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ μέρει πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς τὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι περιηγήσεως αὐτοῦ, τὴν καταγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας αὐτοῦ, τὰ περὶ σχολείων καὶ γλώσσης, τὴν γένεσιν καὶ σχέσιν αὐτῆς πρὸς τὴν παλαιὰν κ. τ. λ. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τοῦ συγγράμματος μέρει δημοσιεύει ἐκλογὴν ἐκ τῆς λυρικῆς, ἐπικῆς, δραματικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς δημώδους ποιήσεως κατὰ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δυσκόλως προσιτὰ ἀρχεῦμα.

— Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς κ. Αἰμίλιος Βυρνούφ δημοσίευσεν εἰς ἐπανειλημμένα τεύχη τῆς «*Επιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων*» μελέτην αὐτοῦ περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν προσῶν αὐτῆς, εὐμενεστάτην καὶ φιλελληνικωτάτην ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν. Ὁ κ. Βυρνούφ ἐξέρει τὴν ἀπὸ πεντηκονταετίας ἐν πᾶσι ταῖς κλάδοις τοῦ ἐθνικοῦ βίου πρόβον καὶ ἀνομολογεῖ τὴν στερεὰν ζωτικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅπου οὕτως ἡ ἄλλως θὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰς τὴν κυριωτέραν παραγόντων τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ προβλήματος.

— Ὁ Ἑρρίκος Ταῖν, ὡς γνωστόν, πρὸ τινος χρόνου ἀνέλαθε τὴν φιλοσοφικὴν ἔρευναν τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς προηγήσεως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789 μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Ἀχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν τέσσαρες τόμοι τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἐξ αὐτῶν δ' ἰδίως μεγίστην ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν αἱ ἐνδιατρίβοντες περὶ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 89, ἧς τὰς αἰματηρὰς ἐκτροπὰς διὰ γραφίδος ἀριστοτεχνικῆς στιγματίζει ὁ ἔξοχος συγγραφεὺς. Νῦν ἀναμεινεται ἡ ἔκδοσις τοῦ Β' τόμου, ἐξ αὐτοῦ δ' ἰδημοσιεύθῃ ἄρτι ἐν τῇ *Επιθεωρήσει* τῶν *Δύο Κόσμων* κεφάλαιόν τι περὶ τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Α' ἐν ᾧ μετὰ τῆς δυνάμεως δεινὸν ψυχολόγον καὶ φιλοσόφον ὁ Taine ἀνατρέπει καὶ ἀναλύει θαυμασιῶς τὸν χαρακτῆρα τοῦ μεγάλου κατκτητοῦ. Ἐν γένει τὸ ἔργον τοῦ Taine περὶ τοῦ Ναπολέοντος προαγγέλλεται ὡς ἀντάξιον τοῦ θέματος καὶ τῆς φήμης τοῦ συγγραφέως.

— Ἐν δυσὶ φύλλοις τοῦ φιλολογικοῦ παραρτήματος τῆς *Φραγκοφροντείου Ἐφημερίδος* (Frankfurter Journal) ὁ γερμανὸς καθηγητὴς κ. Αὐγουστος Βόλτς ἰδημοσίευσεν μετὰφρασιν τοῦ *Χρυσάνθου*, διηγήματος τοῦ κ. Ἀνδρ. Καρκαθίτσα.

— Ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Παρίσιος ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας Olivier Rayet, συγγραφεὺς πολλῶν ἔργων περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας.

— Ὁ μελοποιὸς τοῦ *Φάνουρ* Κάρλος Γουόν, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων κατεγίνετο ἀποκλειστικῶς εἰς μουσικὰς συνθέσεις ὕμνων, ἐπεχείρησε τὴν μελοποίησιν νέου μελοδράματος, τῆς Αὐρηλιανῆς Παρθένου. Τὸ κεῖμενον τοῦτο θὰ ποιήσῃ ὁ Jules Barbier ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁμωνύμου δράματος αὐτοῦ.

— Ἀπὸ τοῦ ἐν Μονάχῳ θεάτρου θὰ διδασκῶσι προσεχῶς δύο νεανικὰ μελοδράματα τοῦ Ριχάρδου Βάγνερ, αἱ *Μοῦραι* (Die Feen) καὶ ἡ *Ερωτικὴ ἀπαγόρευσις* (Das Liebesverbot), ποιηθέντα κατὰ τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου ἀνῆλθε εἰς 6.125. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου τούτου πρὸ 500 καὶ ἐπέκεινα ἑτῶν οὐδέποτε ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν ὑπῆρξε τόσῳ μέγχι. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ ταύτην δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι τὸ πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης εἶνε τὸ μεγαλύτερον οὐ μόνον τῶν γερμανικῶν πανεπιστημίων ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

— Ὅντως βαδυλωνικὸν πλοῦτον γλωσσῶν, γράφει γερμανικῇ τις ἐφημερίς, παρέχει ἡμῖν τὸ πρόγραμμα τῶν παραδόσεων τοῦ ἐν Βερολίῳ πανεπιστημίου. Κατὰ τὸ προσεχὲς ἐξάμηνον διδασκῆσονται αὐτόθι αἱ ἑξῆς νεκρά καὶ ζῶσαι